

Af adskillige ærede Medlemmer er det foreslaaet, at der skulde gives højere Tilskud til Hedeopdyrkning, og jeg vilde for mit Vedkommende ogsaa tro, at det vilde være rigtigt, om man gik noget videre i saa Henseende. Jeg tænker slet ikke paa, at vi her skulde lave noget i Lighed med, hvad man har lavet i Norge. Det kan vi ikke overkomme, og jeg tror heller ikke, det er nødvendigt, fordi det i Virkeligheden er langt lettere at opdyrke Jord her, end det er at opdyrke Jord i Norge — i Almindelighed da. Men jeg vilde dog tro, at det vilde være rigtigt, om vi naaede til at kunne give et Tilskud af 60 Kr. pr. ha. Tilskuddet er nu, forsaavidt Midlerne slaar til, 45 Kr., og hvis vi, hvad jeg altsaa vilde finde ønskeligt, skulde forhøje det til 60 Kr., maatte Statstilskuddet forhøjes med 30 000 Kr. aarlig, beregnet efter det Antal Tønder Land, der for Tiden sædvanlig dyrkes. Disse 30 000 Kr. er jo ikke noget stort Beløb i Sammenligning med de svimlende Beløb, der saa ofte er Tale om. Jeg tror, som sagt, det vilde være rigtigt, om man kunde forhøje Tilskuddet saaledes. Det er Penge, der anvendes til produktive Formaal, og som paa saa mangfoldige Maader i Virkeligheden gavner det hele Samfund. Jeg vil derfor henstille til den højterede Landbrugsminister og Finansudvalget at tage dette Spørgsmaal under alvorlig Overvejelse.

Dernæst maa jeg sige et Par Ord om Grundforbedringen. Jeg deler ikke ganske det ærede Medlem fra Bogenses (Gunnar Fog-Petersen) Opfattelse af Landvæsenkommissionernes Virksomhed. Det er muligt, at der kan findes en bedre Form for saadanne Kommissioner, men jeg maa dog sige — og jeg har haft med mangfoldige Kommissioner at gøre i min Virksomhed —, at disse Kommissioner næsten uden Undtagelse altid har virket heldigt og til Fremme af de Opgaver, som var betroet dem.

Med Hensyn til Afvandings- og Vandingsanlæg ved Bygning af Jernbaner, som det ærede Medlem ogsaa var inde paa, at der skulde tages særlige Bestemmelser om, saaledes at saadanne Anlæg ikke forhindredes ved Jernbaneanlæg, maa jeg sige, at det er dog saadan, at Lodsejerne altid bliver anmodet om at gøre deres Krav gældende, og desuden har der udviklet sig den Praktis mange Steder, og vel sagtens navnligovre i Vestjylland, at Statsbanerne, naar de bygger Jernbaner, henvender sig til os i Hedeselskabet og spørger os ud-

trykkeligt, om vi har særlige Ønsker med Hensyn til Størrelsen af den og den Bro eller med Hensyn til den og den Afvandingskanal, saaledes at de netop søger at undgaa at gribe forstyrrende ind. Men det er muligt, at der af Lovgivningsmagten kan tilvejebringes en noget mere betryggende Ordning i saa Henseende, og det vilde sikkert ikke møde Modstand fra nogen Side, netop fordi man har søgt ad privat Vej at faa det ordnet saaledes, at det bliver fuldt ud tilfredsstillende for alle Parter.

Det ærede Medlem fra Bogense og ligeledes det ærede Medlem fra Varde (Pinholt) var i Særdeleshed inde paa Spørgsmaal om Grundforbedringslaan. Det er et Spørgsmaal, som har overordentlig stor Interesse ogsaa for mig, og jeg har omtalt det gentagne Gange, dels under Finanslovbehandlingerne, dels nu sidst, da vi behandlede Jordlovene. Jeg gjorde opmærksom paa, at det var ganske nødvendigt, at vi fik det ordnet saaledes, at der kunde tilstaa Grundforbedringslaan til Gennemførelse af Mergelarbejder og Afvandingsforetagender og da ganske særlig Dræningsforetagender. Det er nu slet ikke altid let at faa saadanne Arbejder sat i Gang, hverken for det Selskab, der stiftes med dette Formaal, eller for den enkelte Mand. Jeg skal saaledes nævne, at der for nogen Tid siden blev dannet et Selskabovre i Vestjylland, som skal have udkørt ca. 150 000 m³ Mergel, der skulde anvendes til Mergling af ca. 10 000 Tønder Land, for øvrigt gammel Agermark. Selskabet er stiftet og skal laane ca. 1 Mill. Kr. til Gennemførelse af dette Stykke Arbejde. Der er ikke noget nyt i dette, det er en Form, som har været brugt gennem mange Aar, og disse Selskaber staar for Tiden med et samlet Laanebeløb af ca. 10 Mill. Kr., som de maa forrente og afdrage i Løbet af 10 Aar. Men nu har — hvad jeg fik Meddelelse om forleden Dag — dette Selskab meget vanskeligt ved at skaffe dette Laan. Det er ikke saaledes, at der er noget som helst i Vejen med Garantien for Laanet, aldeles ikke, der er solidarisk Forpligtelse, og der er intet som helst i Vejen i saa Henseende, men de kan ligefrem ikke faa Pengene, fordi der ikke er saa stor Pengerigelighed, som der har været. Jeg vilde da finde det saare naturligt, om Staten var i Stand til at udlaane saadanne Beløb til Grundforbedring. Naar den Slags Selskaber stiftes, skal de jo altid have Laan, og de modtager Bi-